

Under Sagens 2den Behandling er der af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds udtalt to Grunde for at stille Forslaget saaledes, som det er stillet. Den ene gik ud paa, at det var for at give Regjeringen Anledning til at udtale sig om denne Sag. Dette Ønske vil formeentlig være opfyldt baade ved Sagens 2den Behandling og ved nærværende Behandling, Ved anden Behandling har Indenrigsministeren udtalt sig, og idag Finantsministeren, saa jeg seer ikke rettere, end at dette Hensyn falder bort. Den anden Grund til, at Forslaget blev stillet, som det skete, var den, at man derved gav Regjeringen Leilighed til, hvis den fandt det fornødent, ved tredie Behandling at faae Summen forøget. Regjeringen har nu imidlertid ikke inden tredie Behandling søgt at faae Summen forøget, men tværtimod aldeles frabedet sig den, og det af den gode Grund, som man ellers her i Folkethinget pleier at respectere, at man ikke skal give Regjeringen Bevillinger, som den ikke forlanger. Jeg troer derfor, at det i alle Henseender vil være rigtigt at tiltræde det af Ministeren stillede Forslag om at lade den ved anden Behandling indsatte Post gaae ud, saameget mere som dets Bibeholdelse under de svævende Grundlovsforhandlinger vil være et Fingerpeg mere for det andet Thing paa, hvorledes det kunde have Anledning til at stille sig skarpt ligeoverfor de Dissenspunkter, som maatte være tilstede med Hensyn til Spørgsmaalet om Finantsfagers Behandling i de to Thing. Jeg troer ikke, at man for Tiden skal give det andet Thing Anledning til at kræve større Indflydelse paa Finantslovens Behandling, end vi her ellers pleie at ansee for ønskeligt.

Sjæbnering: Jeg antager, at den ærede sidste Taler med det andet Thing meente Landstinget, og at altsaa hans Mening var, at vi ikke skulde give Landstinget Anledning til at fastholde en Bevilling, som angaaer Summer, om hvilke vi nu fra alle Sider have erfaret, at de ere udgivne, og om hvis Anven-

delse der idetmindste kunde have været forelagt os fuldstændige Dplysninger. Dersom det andet Thing, Kongerigets Landsting, ved denne Leilighed skulde afvige derfra, skulde opgive Rigsdagens Ret til, indenfor Grændsen af sit Finantsaar at faae fuldstændige Dplysninger om, at der er anvendt saa store Summer af dens Midler, som her tydelig ligger for, saa forekommer det mig, at deri yderligere vilde ligge et Beviis for, hvor vanskeligt det er at lade Landstinget have stor Indflydelse paa Finantsloven. Det kan gjerne være, at Landstinget behøver et yderligere Beviis af denne Art, men jeg vilde helst ønske, at dette ikke behøvedes. Det, der ligger simpelt for, er, at vi kunde have forlangt Mere, end der gennem denne Form er forlangt, og at det er den mindste Form, hvori der kunde forlanges en Medgjørelse af Finantsministeren for, hvorledes han har brugt vore Penge i den Tid, vi have siddet her i Rigsdagen og forhandlet om altsens Sager, og deriblandt om en Lov, der gaaer ud paa at give Bemyndigelse til Udgivelsen af de Summer, der slutte sig til det Finantsaar, hvori vi ere. Denne Lovs Hovedbestemmelse er at optage i sig en Bevilling af alle de Summer, der ere udgivne, sluttende sig til dette Aar, og vi vide, at den eneste Indvendning, der nu gjøres mod den her omhandlede Sum, er, at den er for lille; men at dette er Tilfældet, er den høitærede Finantsministers Skyld, thi det stod til ham at gjøre den større. Endnu i dette Dieblit er han istand til at faae Forhandlingen udsat, for at vinde den fornødne Tid til at gjøre det. Under enhver Forhandling kan en Sag udsættes, for at indhente yderligere Dplysninger, og det vilde være et smukt og imødekommende Skridt, naar den ærede Finantsminister viste, at han med Klarhed var sig bevidst, at han var Kongeriget Danmarks særlige Finantsminister, forpligtet til at paasee Kongeriget Danmarks særlige Kasses Tarv og alle de Udgiftsforhold, som høre sammen med denne. Men det forekommer mig tværtimod, at der i den Vei, Mini-